Lietas Nr. 21210022614
Lietas arhīva Nr. K16-0038-15/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2015.gada 1.jūlijā

Jēkabpils rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese I.Tumanova,
ar tiesas sēdes sekretāri I.Baltmani,
piedaloties prokurorei A.Tatarčukai,
aizstāvei - zvērinātai advokātei A.Norei

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /pers.kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta 1.daļā un Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Tiesas izmeklēšanā tiesa

k o n s t a t ē j a

[1] /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2014.gada 18.martā ap plkst.16:30 /pers. A/, atrodoties SIA "Firma Madara 89" veikala "Top" tirdzniecības zālē /adrese/, nolūkā izdarīt zādzību nelielā apmērā, mantkārīgu tieksmju vadīts, brīvi piekļūstot, no veikala stenda paņēma vienu 0,7 litru tilpuma pudeli konjaku "Henessy" 28,44 *euro* vērtībā, vienu 0,7 litru tilpuma pudeli konjaku "Planat VS" 28,43 *euro* vērtībā un nesamaksājot par paņemto preci, izgāja ārā no tirdzniecības zāles gar kasēm. Tādējādi /pers.A/ izdarīja SIA "Firma Madara 89" piederošas mantas ar kopējo vērtību 56,87 *euro* apmērā zādzību.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu (mazāk smagu noziegumu), kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta 1.daļā.

[2] Turklāt /pers.A/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, izdarīja narkotisko vielu neatļautu lietošanu šādos apstākļos:

2013.gada 6.jūnijā /pers. A/ ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka /pers. E/ lēmumu Nr.PA976985 administratīvā pārkāpuma lietā, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta 1.daļu sodīts ar naudas sodu Ls 60 par 2013.gada 3.aprīlī plkst. 03:00 psihotropās vielas – metamfetamīna lietošanu bez ārsta nozīmējuma. Turklāt /persona A/ parakstījās par to, ka ir brīdināts, ka par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu nelielā apmērā bez nolūkā tās realizēt vai narkotisko un psihotropo vielu lietošanu bez ārsta nozīmējuma, ja tā izdarīta atkārtoti gada laikā, iestājās kriminālatbildība.

Neskatoties uz to, /pers. A/ 2014.gada 14.februārī ap plkst.22:00, savā dzīvesvietā /dzīvesvieta/ neatļauti, bez ārsta nozīmējuma, lietoja narkotiskās vielas hašišu (marihuānu), un, atrodoties narkotisku vielu ietekmē, tika aizturēts 2014.gada 17.februārī pīkst. 16:/adrese/ Jēkabpils policijas iecirknī. Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.42 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr.1758, apstiprina, ka /pers. A/ organismā 2014.gada 17.februārī plkst.17:10 urīnā tika atrasta tetrahidrokanabiola skābe. Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" hašišs (marihuāna) ir augu valsts produkts ar narkotisku iedarbību, kas klasificēts kā aizliegta, sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta narkotiskā viela, kuras nelegālā aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts).

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ (turpmāk arī – apsūdzētais) izdarīja noziedzīgo nodarījumu (kriminālpārkāpumu), kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta 1.daļā.

[2] Apsūdzētais uz tiesas sēdi nav ieradies.

[2.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.pantu krimināllietu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi (..). Krimināllietu tiesa var iztiesāt, ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis.

No krimināllietas materiāliem ir redzams, ka 2014.gada 19.martā apsūdzētajam ir piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā *(lietas 25.lp.)*.

[2.2] Tiesa konstatē, ka apsūdzētais uz tiesas sēdi 2014.gada 31.martā plkst. 9:00 nav ieradies *(lietas 59.lp.)*. Tiesas pavēste tiesai atsūtīta atpakaļ ar atzīmi "Beidzies glabāšanas laiks" *(lietas 62.lp.)*. Tiesa apsūdzētā neierašanos uz tiesas sēdi atzina par neattaisnojošu. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 463.panta 2.daļu krimināllietas iztiesāšana tika atlikta uz 2014.gada 27.maiju plkst. 10:00, piemērojot apsūdzētajam procesuālo piespiedu līdzekli – piespiedu atvešanu *(lietas 60.lp.)*.

Uz tiesas sēdi 2014.gada 27.maijā plkst. 10:00 apsūdzētais nav ieradies *(lietas 63.lp.)*, nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem un nav pieteicis lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās. Tiesas pavēste tiesai atsūtīta atpakaļ ar atzīmi "Beidzies glabāšanas laiks" *(lietas 62.lp.)*. Saskaņā ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa 2014.gada 27.maija ziņojumu minētajā datumā un laikā apsūdzētais noteiktajā uzturēšanās vietā neatradās *(lietas 64.lp.)*. Tiesa apsūdzētā atkārtotu neierašanos uz tiesas sēdi atzina par neattaisnojošo.

Uz tiesas sēdi 2015.gada 4.jūnijā plkst. 10:00 apsūdzētais nav ieradies *(lietas 90.lp.)*, nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem un nav pieteicis lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās. Tiesas pavēste tiesai atsūtīta atpakaļ ar atzīmi "Beidzies glabāšanas laiks" *(lietas 71.lp.)*. Tiesa apsūdzētā atkārtotu neierašanos uz tiesas sēdi atzina par neattaisnojošo un grozīja apsūdzētajam drošības līdzekli uz apcietinājumu.

Uz tiesas sēdi 2015.gada 30.jūnijā plkst. 14:10 apsūdzētais nav ieradies *(lietas 104.lp.)*, nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem un nav pieteicis lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās. Tiesas pavēste tiesai atsūtīta atpakaļ ar atzīmi "Beidzies glabāšanas laiks" *(lietas 102.lp.)*. Saskaņā ar Valsts policijas 2015.gada 16.jūnijā sniegto informāciju apsūdzētais ir izsludināts meklēšanā.

[2.3] Tiesas sēdē apsūdzētā aizstāve un prokurore izteica viedokli, ka krimināllietu ir iespējams iztiesāt bez apsūdzētā klātbūtnes, jo konstatēti Kriminālprocesa likuma 464.pantā paredzētie apstākļi.

Tiesa, uzklausot apsūdzētā aizstāves un prokurores viedokļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta noteikumiem nolēma krimināllietu iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, jo apsūdzētais krimināllietā apsūdzēts par kriminālpārkāpuma un mazāk smaga noziegumu izdarīšanu un apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi.

[3] Tiesa konstatē, ka apsūdzētais pirmstiesas izmeklēšanā sevi par vainīgu abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un lūdza tiesas izmeklēšanā neveikt pierādījumu pārbaudi *(lietas 52.-53.lp.)*.

Kriminālprocesa likuma 499.panta noteikumi paredz, ka tiesa var neizdarīt pierādījumi pārbaudi, ja ir konstatējams, ka apsūdzētais atzinis savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā vai attiecīgā tās daļā un piekritis pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai. Minētajā tiesību normā nav konkrēti noteikts, ka lietu bez pierādījumu pārbaudes nevar izskatīt bez apsūdzētā piedalīšanās. Taču aplūkojot šīs likuma normas saturu un jēgu kopumā, tiesa atzīst, ka lietu bez pierādījumu pārbaudes bez apsūdzētā piedalīšanās izskatīt nav pieļaujams. Kriminālprocesa likuma 499.panta izpratnē apsūdzētā attieksmi pret apsūdzību un pierādījumu pārbaudes izdarīšanu vai neizdarīšanu var konstatēt tikai tiesas sēdē klātesot apsūdzētajam *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada*

11.janvāra lēmums lietā Nr. SKK-J-0008/2013).

Ņemot vērā to, ka krimināllieta tiek iztiesāta bez apsūdzētā piedalīšanās, ievērojot Kriminālprocesa likuma 499.panta prasības, tiesa nolēma veikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa ņem vērā tālāk norādītās procesuālās normas. Kriminālprocesa likuma 128.pantā noteikts, ka pierādījumu ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. Savukārt to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Kriminālprocesa likuma 129.pants noteic, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Kriminālprocesa likuma 130.pants noteic, ka tikai tās kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā.

[4] Izvērtējot lietā esošos un tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa uzskata, ka apsūdzētā vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas ir pierādīta.

Tiesas izmeklēšanā ir nolasītas apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības. /pers. A/ liecināja, ka sevi par vainīgu neatzīst. 2014.gada 18.martā ar brāli /pers. F/ un /pers. G/ atradās /adrese/ pie veikala "Top". Iepriekš bija lietojuši alkoholiskus dzērienus un, kad alkohols beidzās, brālis /pers. F/ nolēma nozagt alkoholu no veikala "Top". Piegāja pie veikala "Top" Nameja ielā, Jēkabpilī, brālis /pers. F/ iegāja veikalā, bet /pers. A/ ar /pers. G/ palika ārā uz ielas. Pēc kāda laika brālis no veikala iznesa divas pudeles, vienu paņēma /pers. A/ un aizbāza sev aiz virsjakas, bet otra palika pie brāļa. Tad viņi aizskrēja prom pa Rūpniecības ielu Jaunās ielas virzienā. Uz Rūpniecības ielas viņus aizturēja policijas darbinieks Beļinskis un valsts policijas darbinieki paņēma no /pers. A/ nozagto iepakojumu ar pudeli, bet no brāļa /pers. F/ izņēma otru. /pers. A/ papildus liecināja, ka viņa brālis /pers. F/ bija ģērbies melnā virsjakā, melnā žokejcepurē ar nagu. Virsjakai bija pelēka kapuce ar rūtīm *(lietas 33.-34.lp.)*.

No alkometras AlcoQuant 6020 izdrukas redzams, ka 2014.gada 18.martā plkst.19:49 pārbaudot /pers. A/ alkohola ietekmi, etilspirta koncentrāciju izelpojamā gaisā kontroles aparāts uzrādīja 1,17 promiles *(lietas 35.lp.)*.

Cietušās SIA "Firma Madara 89" pārstāve /pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 18.martā ap plkst.16:30 ienāca veikalā vīrietis ar kapuci galvā, ātri paņēma alkohola pudeles un izskrēja ārā no veikala. Ārā viņu gaidīja divi draugi. Pati zādzību neredzēja. Notikušo redzēja videonovērošanas kameras ierakstā. Nozagtās alkohola pudeles atdotas atpakaļ.

Liecinieks/pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka precīzi datumu neatceras, pēc darba beigām gāja uz mājām, pie mājas satika /pers. A/, kuru personīgi pazīst. Tad pa mājas logu redzēja, ka trīs jaunieši piegāja pie veikala, viens no viņiem iegāja veikalā un pēc brītiņa izskrēja, visi bēga prom. Pieļāva, ka kaut kas ir nozagts. Sazvanījās ar patrļpoliciju, un pats brauca pakaļ puišiem, jo varēja redzēt kur puiši apstājas. Gandrīz vienlaicīgi piebrauca gan viņš, gan patruļpolicija. Konstatēja, ka pie puišiem ir alkohols. Tad viņus aizveda uz policijas iecirkni. Liecinieks apstiprināja, ka pa mājas logu redzēja un pēc apģērba atpazina /pers. A/.

Liecinieces/pers. K/ tiesas sēde liecināja, ka strādā veikalā par pārdevēju, veikalā ienāca vīrietis, paņēma 2 pudeles un ātri aizgāja prom. Atpazīt viņu nevar, jo viņām galvā bija kapuce. Kad piegāja pie durvīm viņu tur jau gaidīja divi draugi. Pateicoties policijas darbiniekam prece tika atgriezta veikalā.

No veikala "Top", /adrese/, novērošanas kameras CD-R ieraksta redzams, ka veikalā ienāk vīrietis ģērbies tumšas krāsas virsjakā, gaišās biksēs, gaišos apavos, galvā uzvilkta cepure, kā arī redzams, ka iepriekš minētais vīrietis iziet no veikala turot kreisajā rokā divus priekšmetus. Minētais vīrietis no alkoholisko dzērienu plaukta paņem divus iepakojumus un izskrien ārā no veikala, nesamaksājot par tiem *(lietas 46.lp.)*, ko apstiprina arī protokolā fiksētā notikuma vietā izņemtā videoieraksta apskate *(lietas 29.lp.)*.

Tiesa atzīst /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā 2014.gada 18.martā paskaidrojumā, kas norādīts 2014.gada 20.marta Lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai neatliekamības kārtībā, norādītās ziņas par faktiem par nepieļaujamām un kriminālprocesā neizmantojamām *(lietas 36.lp.)*. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131.panta otrajai daļai izmeklēšanas iestādei adresēts personas pašas uzrakstīts un parakstīts paskaidrojums par konkrētiem faktiem vai apstākļiem ir atzīstams par liecību. Kriminālprocesa likuma 149.pantā noteikts, ka sniegto liecību fiksē pratināšanas protokolā, ievērojot Kriminālprocesa likuma 147., 151.pantā noteikto pratināšanas kārtību. Pārbaudot /pers.F/2014.gada 18.martā paskaidrojumu tiesa secina, ka, fiksējot /pers. F/ sniegtās ziņas par faktiem, nav ievērotas Kriminālprocesa likuma 147., 149., 151.pantā noteiktais, tādējādi atzīstams, ka tās nav iegūtas un nav nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

[5] Izvērtējot lietā esošos un pārbaudītos pierādījumus, tiesa uzskata, ka apsūdzētā vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta 1.daļas ir pierādīta.

Tiesas izmeklēšanā ir nolasītas apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības. /pers. A/ liecināja, ka 2014.gada 14.februārī ap plkst. 22:00 viņš savā dzīvesvietā /adrese/, lietoja narkotiskās vielas hašišu (marihuānu). Hašišu (marihuānu) lietoja regulāri – vienu reizi nedēļā. Liecināja, ka 2013.gada ir brīdināts par to, ka neatļauti lietojot narkotiskās, psihotropās vielas viņu var saukt pie kriminālatbildības *(lietas 23.lp.)*.

Bez apsūdzētā savas vainas atzīšanas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, apsūdzētā vainīgumu pierāda citi lietā esošie un tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi, apstiprinot apsūdzībā norādītos inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, kas nosaka juridisko kvalifikāciju.

No 2013.gada 6.jūnija Lēmuma administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.PA976985 redzams, ka /pers. A/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta 1.daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā (neatļautā psihotropo vielu lietošanā bez ārsta nozīmējuma) un sodīts ar naudas sodu Ls 60 apmērā. Vienlaicīgi apsūdzētais tika brīdināts par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu bez ārsta nozīmējuma, par ko personīgi parakstījies *(lietas 7.lp.)*. Administratīvajā pārkāpuma lietas Nr. PA976985 materiāli apstiprina lēmumā norādīto pārkāpuma būtību un konstatēto administratīvo pārkāpumu *(lietas 9.-15.lp.)*.

Liecinieks/pers. N/ tiesas sēdē liecināja, ka zinot to, ka apsūdzētais jau agrāk ir lietojis narkotiskās vielas, ir agrāk nonācis policijas redzes lokā. Viņam radās aizdomas, ka apsūdzētais atrodas apreibinošo vielu ietekmē. Apsūdzētais tika nosūtīts uz pārbaudi. Par savām darbībām, kuras veica, norādīja dienesta ziņojumā.

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora majora /pers.N/2014.gada 17.februāra ziņojuma redzams, ka 2014.gada 17.februārī plkst. 16:40 /pers. A/ tika aizturēts un nosūtīts uz Jēkabpils rajona slimnīcu medicīniskās pārbaudes veikšanai – narkotisko vielu ietekmes pārbaudei, jo apsūdzētā runas veids, neadekvāta uzvedība, novēlotā uztvere radīja pamatotas aizdomas par to, ka viņš ir apreibinošo vielu iespaidā *(lietas 2.lp.)*.

Ziņojumā norādīto /pers. A/ aizturēšanas faktu, aizturēšanas laiku un aizturēšanas pamatojumu apstiprina 2014.gada 17.februāra Administratīvās aizturēšanas protokols *(lietas 6.lp.)*. No minētā protokola redzams, ka /pers. A/ aizturēšanā atradās 2014.gada 17.februārī no plkst.16:40 līdz 17:50. Savukārt no 2014.gada 17.februāra nosūtījuma uz medicīnisko pārbaudi redzams, ka /pers. A/ aizturēšanas dienā ir nosūtīts narkotisko un psihotropo vielu pārbaudei *(lietas 3.lp.)*.

Ar 2014.gada 17.februāra medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 42 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr. 1758 pierādīts, ka ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātā, veicot ņemto apsūdzētā urīna analīžu izmeklēšanu, atrasta tetrahidrokanabiola skābe *(lietas 4., 5.lp.)*.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" hašišs (marihuāna) ir augu valsts produkts ar narkotisku iedarbību, kas klasificēts kā aizliegta, sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta narkotiskā viela, kuras nelegālā aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts).

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā laikā un vietā, būdams brīdināts par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja psihotropās un narkotiskās vielas.

[6] Noklausoties liecinieku liecības un izvērtējot lietā esošos un pārbaudītos pierādījumus, tiesa uzskata, ka apsūdzētā vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas un 180.panta 1.daļas ir pierādīts.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma

253.^{2} panta 1.daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā laikā un vietā, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja psihotropās un narkotiskās vielas. Kā arī tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vainīgums ir pierādīts pilnībā ar visiem lietā pārbaudītiem un novērtētiem pierādījumiem, tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu un juridiskās kvalifikācijas pareizību, tādēļ apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Krimināļprocesa likuma 520.pants.

[7] Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 499.panta trešās daļas nosacījumiem tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais dzimis /datums/. Iepriekš sodīts divas reizes *(lietas 18.-19.lp.)*. Pēdējo reizi – 2014.gada 10.februārī Jēkabpils rajona tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas, 180.panta 1.daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām, sods nav izciests.

[8] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu apsūdzētajam piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma attiecīgā panta sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta 2.daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šā panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat vērā ņemams Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis.

[9] Vērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 2.daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas klasificējams kā kriminālpārkāpums. Noziedzīgais nodarījums izdarīts ar nodomu (tīši) un vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, saistīts ar narkotisko vielu nelegālu apriti, kuras apkarošana ir prioritāra sabiedrības interese. Turklāt noziedzīgs nodarījums saistīts ar kaitējuma nodarīšanu sabiedrības veselībai un dzīvībai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas klasificējams, kā mazāk smags noziegums. Noziedzīgais nodarījums izdarīts tīši (ar nodomu). Noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam radīti mantiskie zaudējumi 56,87 *euro*. Kompensācijas pieteikums lietā nav iesniegts, jo prece ir atdota cietušajai atpakaļ un kaitējums nav radīts.

Noziedzīgā nodarījuma raksturu nosaka apdraudēto interešu (nodarījuma objekta) nozīmīgums, proti "jo nozīmīgāks ir noziedzīgā nodarījuma objekts, tas ir, ar Krimināllikumu aizsargātā interese, jo kaitīgāks ir attiecīgais noziedzīgais nodarījums" *(sk. Krastiņš U. Liholaja V., Niedre A. Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zinātniskais redaktors prof. U.Krastiņš – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 93.lp.)*.

[10] Vērtējot ar noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas radīto kaitējumu, tiesa konstatē, ka ar noziedzīgo nodarījumu nav radīts tiešs mantisks zaudējums. Taču tiesa atzīst, ka noziedzīgais nodarījums apdraud sabiedrības vispārējo drošību, iedzīvotāju veselību un sabiedrisko kārtību.

Savukārt ar noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas cietušajai ir radīts mantisks zaudējums, neradot kaitējumu, jo pateicoties policijas darbinieku operatīvai rīcībai nozagtā manta ir atdota cietušajai nebojātā veidā.

[11] Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā spriedumā minēto raksturojošo informāciju par apsūdzētā personības datiem.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ikdienā nemāk vai nevēlas izvēlēties tiesiskas uzvedības modeli. Nerēķinās ar savas darbības sekām un atbildības nosacījumiem. Apsūdzētā attieksme norāda, ka viņš nav pietiekami izvērtējis savas darbības cēloņus un izdarījis secinājumus.

Neskatoties uz to, ka /pers. A/ ar Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 10.februārī ir sodīts par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas, 180.panta 1.daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām, tas /pers. A/ neatturēja jau 2014.gada 14.februārī izdarīt jaunu analoģisku noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas un 2014.gada 18.martā – jaunu noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas. Ar Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 29.septembra lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu *(lietas 80.-81.lp.)*.

Konstatētais fakts liecina par apsūdzētā vienaldzīgu attieksmi pret tiesisko kārtību un tiesiskās apziņas trūkumu.

[12] Vērtējot apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, apsūdzētā atbildību mīkstinošos apstākļus tiesa nekonstatē. Taču nosakot sodu ņem vērā, ka apsūdzētais pirmstiesas izmeklēšanā ir atzinis savu vainu abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka abi noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildības pastiprinošo apstākli uzskatāms tas, ka noziedzīgs nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas izdarīts alkohola ietekmē.

[13] Nosakot soda veidu un mēru, tiesa papildus iepriekš konstatētajiem apstākļiem ņem vērā Krimināllikuma 35.panta 2.daļā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializētu sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(sk. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp)*.

Augstākās tiesas 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmumā ir izteiktas šādas rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā: „Tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināsoda mērķa sasniegšanu. Lemjot par vainīgajiem piespriežamā krimināsoda veidu un mēru, (..) kā arī piemērojot citas krimināltiesību normas, tiesām jāievēro krimināsoda mērķi. Tiesām jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu (1); noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu (2); aizsargās sabiedrisko drošību (3); atturēs citu personu no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas (4); sekmēs notiesāto personu resocializāciju (4)." *(sk. http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesnesu-kopsapulcu-lemumi/kriminallietu-departaments-un-palata/)*.

[13.1] Krimināllikuma 180.panta 1.daļas sankcija paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Par Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu paredzēti vairāki alternatīvi pamatsoda veidi – īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs vai naudas sods.

Izvērtējot Krimināllikuma 180.panta 1.daļas un 253.^{2} panta 1.daļā sankcijā norādīto soda veidu piemērošanu, tiesa secina, ka apsūdzētajam piemērojams sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais iepriekš par noziedzīgiem nodarījumiem sodīts 2 reizes, t.sk., ir tiesāts arī par analoģiska noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas un 253.^{2} panta 1.daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām *(lietas 19.lp.)*. Taču tas neatturēja apsūdzēto neizciestā soda laikā pēc četrām dienām no sprieduma pasludināšanas dienas izdarīt jaunu analoģisku noziedzīgu nodarījumu, kā arī vēl pēc viena mēneša izdarīt vēl vienu analoģisko noziedzīgu nodarījumu. Turklāt arī konkrētas lietas tiesas izmeklēšanās laikā apsūdzētais izvairījās no tiesas izmeklēšanas. Ar Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 4.jūnija lēmumu /pers. A/ grozīts drošības līdzeklis uz apcietinājumu *(lietas 96.-98.lp.)*. Tādēļ ir pamats secināt, ka ar brīvības atņemšanu nesaistīts soda veids nespēs nodrošināt Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi – resocializēt apsūdzēto un panākt, lai apsūdzētais atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojama īslaicīga brīvības atņemšana.

Izvērtējot minēto, kas noskaidrots par izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību un pārējiem apstākļiem, kas ņemami vērā pie soda veida un mēra noteikšanas, tiesa uzskata, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, šajā krimināļprocesā apsūdzētajam nosakāms:

– pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas – ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi;

– pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļas – ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 dienām.

[13.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, savukārt galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Ievērojot likuma prasības un nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem (KL 50.panta 1.daļa, KL 50.panta 5.daļa), tiesa var galīgo sodu par noziedzīgo nodarījumu kopību noteikt, ietverot vieglāko sodu smagākajā; pilnīgi saskaitot piespriestajos sodus; daļēji saskaitot piespriestajos

sodus. Galīgā soda noteikšanas metode tiesām jāizvēlas, ievērojot izdarīto noziedzīgu nodarījumu veidus, to skaitu, vainīgā personību, noziedzīgu nodarījumu raksturu, kā arī citus apstākļus *(sk. Tiesu prakse sodu noteikšanā par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem. Augstākās tiesa. Tiesu prakses apkopojums. 2005.gads. 3.lpp.)*.

Tiesa atzīst, ka ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojama daļēja piespriesto sodu saskaitīšana, nosakot apsūdzētajam sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām.

[13.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji jāpievieno neizciesto sodu pēc Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 10.februāra sprieduma un Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 29.septembra lēmuma *(lietas 77., 78.-79., 80.-81.lp.)*.

Tiesa atzīst, ka ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, notiesātā personību, apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, nosakot sodu pēc spriedumu kopības, galīgais sods /pers. A/ nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem.

[13.4] No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais administratīvā kārtā bija aizturēts 2014.gada 17.februārī *(lietas 6.lp.)*, lai veiktu medicīnisko pārbaudi narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai, pamatojoties uz kuras rezultātiem 2014.gada 19.martā ir uzsākts kriminālprocess pret apsūdzēto *(lietas 1.lp.)*. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka ir piemērojami Krimināllikuma 52.panta pirmās un piektās daļas noteikumi un soda izciešanas termiņā ieskaitāms apsūdzētā aizturēšanā pavadītais laiks 2014.gada 16.aprīlī - viena diena, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktam atbilst astoņām piespiedu darba stundām.

Tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā administratīvā aizturēšana, kas piemērota saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 253.pantu, pielīdzināma Kriminālprocesa likuma 263.pantā paredzētajam procesuālajam piespiedu līdzeklim, jo abi ir saistīti ar personas brīvības atņemšanu.

Konkrētajā gadījumā, lai ievērotu Kriminālprocesa likuma 1.pantā noteikto, ka kriminālprocesa likuma mērķis ir noteikt tādu kriminālprocesa kārtību, kas nodrošina efektīvu Krimināllikuma normu piemērošanu un kriminālti esisko attiecību taisnīgu noregulējumu bez neattaisnotas iejaukšanās personas dzīvē un ievērotu Kriminālprocesa likuma 25.pantā noteikto principu par dubultās sodīšanas nepieļaujamību, kur šā likuma normas ceturtajā daļā noteikts, ka dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips attiecas uz likumā paredzētu sodu, piespiedu līdzekļu vai obligātu pienākumu noteikšanu, tiesa atzīst, ka piemērotā administratīvā aizturēšana ir pielīdzināma Kriminālprocesa likuma 263.pantā noteiktajam procesuālajam piespiedu līdzeklim – aizturēšanai un atbilstoši Krimināllikuma 52.panta noteikumiem ieskaitāma soda izciešanas termiņā.

Šāda tiesas atziņa atbilst Zemgales apgabaltiesas atziņai līdzīgā lietā, norādot, ka šādā gadījumā nav pamata nodalīt apsūdzētā administratīvo aizturēšanu no aizturēšanas, kas būtu veicama Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, jo persona ir aizturēta tieši sakarā ar aizdomām par neatļautām darbībām ar narkotiskām un psihotropām vielām *(sk. Zemgales apgabaltiesas 2015.gada 15.jūnija lēmums lietā Nr.11210051814)*.

Līdz ar to /pers. A/ soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadīto laiks 2014.gada 17.februārī *(lietas 6.lp.)* un laiku no 2014.gada 18.marta līdz 2014.gada 20.martam *(lietas 38., 42.lp.)*.

[14] Apsūdzētā aizstāvību tiesas sēdē nodrošināja zvērināta advokāte Anna Nore. Saskaņā ar iesniegto paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu procesuālie izdevumi par šo darbību veikšanu lietā sastāda 155,82 *euro (lietas 110.-111.lp.)*. Šī summa par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā piedzenama no apsūdzētā valsts ienākumos, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu.

Kriminālprocesa likuma 368.panta 1.daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus. No Kriminālprocesa likuma 368.panta 4.daļas izriet, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta.

Tulkojot Kriminālprocesa likuma 368.pantu, tiesa var lemt par personas atbrīvošanu no procesuālo izdevumu pilnīgas vai daļējas piedziņas tikai tad, ja šādu lūgumu izteicis apsūdzētais (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 13.septembra lēmums lietā Nr. SKK-413/2013*). Apsūdzētā aizstāvis nelūdza tiesu atbrīvot apsūdzēto no procesuālo izdevumu samaksas, kā arī lietas materiālos nav dokumentu, kas raksturotu apsūdzēto kā maznodrošinātu personu. Tādejādi tiesa nekonstatē pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas. Līdz ar to procesuālie izdevumi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta 1.daļas 4.punktam, 368.panta 1.daļai piedzenami no apsūdzētā valsts ienākumos.

[15] Apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – saglabājams līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā. Tiesa atzīst, ka nav zudis vai mainījies šī drošības līdzekļa piemērošanas pamats, nav mainījušies tā piemērošanas nosacījumi, kā arī nav noskaidroti citi apstākļi, kas noteica drošības līdzekļa izvēli.

[16] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu lietiskie pierādījumi: 0,7 l pudele "Henessy" un 0,7 l pudele "Planat", kas nodota SIA "Firma Madara 89" – atstājami SIA "Firma Madara 89" rīcībā; CD disks ar videoierakstu, kas glabājas kopā ar lietas materiāliem – turpmāk glabājams pie lietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.-530.pantu tiesa

n o s p r i e d a

1. Atzīt /pers.A/par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta 1.daļā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

2. Atzīt /pers.A/par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta 1.daļā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

3. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitot šajā spriedumā piespriestos sodus, /pers. A/ noteikt sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām.

4. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1.daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 10.februāra sprieduma un Jēkabpils rajona tiesas 2014.gada 29.septembra lēmuma, noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc spriedumu kopības – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem.

5. Ieskaitīt /pers.A/soda termiņā pirmstiesas aizturēšanā pavadīto laiku 2014.gada 17.februārī un laiku no 2014.gada 18.marta līdz 2014.gada 20.martam.

6. Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā 155,82 *euro* apmērā.

7. Drošības līdzekli /pers. A/ – apcietinājums – saglabāt līdz spriedums stājas spēkā.

8. Lietiskos pierādījumus:

8.1. 0,7 l pudele "Henessy" un 0,7 l pudele "Planat", kas nodota SIA "Firma Madara 89" – atstāt SIA "Firma madara 89" rīcībā;

8.2. CD disks ar videoierakstu, kas glabājas kopā ar lietas materiāliem – glabāt pie lietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā, iesniedzot sūdzību Jēkabpils rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2015.gada 14.septembris.

Tiesnese I.Tumanova